

► **Tonnie Beernink (80) uit De Lutte sleutelt al**

60 jaar aan oude brandweerbus

‘Ik heb elk moertje nu wel in handen gehad’

Al meer dan zestig jaar is Lutternaar Tonnie Beernink verantwoordelijk voor het onderhoud van een blusvoertuig dat tot 1974 dienstdeed bij de brandweer in Overdinkel. „Ik ken elk schroefje en moertje in de auto.” Een bijzondere wagen: een Volkswagen T1.

Bert Holst
Losser/De Lutte

Het oude blusvoertuig uit het begin van de jaren 60 staat op kratjes in de onderhoudsgarage achter de brandweerkazerne in Losser. Daar is Beernink druk bezig met het opknappen van de remmen van het Volkswagenbusje type T1. „Aan zo’n oldtimer is altijd wel wat te sleutelen”, zegt hij. „Dat doen we ook bijna elke week, met veel plezier. De staat van de auto is daardoor nog steeds goed. In het najaar, als de brandweer in Losser honderd jaar bestaat, rijdt hij weer op straat. Zeker weten.”

Al sinds de jaren 60

Tonnie Beernink kwam midden jaren 60 voor het eerst in aanraking met de brandweervagen. Toen werkte de Lutternaar bij autobedrijf Huiskes-Kokkeler in Enschede. „Mij werd gevraagd de wagen een onderhoudsbeurt te geven. Vanaf dat moment heb ik dat steeds gedaan. Tot mijn vertrek naar de gemeente Losser.”

Bij de gemeente Losser, waar Beernink werkzaam was bij het beheer van het gemeentelijke wagenpark, kwam hij de bus weer tegen. „Sindsdien heb ik de auto steeds onderhouden, ook nadat het blusvoertuig in 1974 buiten bedrijf werd gesteld. De bus ging toen terug naar de brandweer,

► **Tonnie Beernink sleutelt nog wekelijks aan de oude brandweerbus. „Dit najaar, als de brandweer in Losser honderd jaar bestaat, rijdt hij weer op straat. Zeker weten.”**

FOTOS REINIER VAN WILIJGEN

waar ik als vrijwilliger bij betrokken was. Dus het was logisch dat ik het onderhoud bleef doen.”

Rotte onderkant, huh?

Dat maakt dat de Lutternaar de auto kent als geen ander. „Bij de APK werd de auto afgekeurd vanwege een verrotte onderkant. Dat leek me heel vreemd.”

„Ik ben toen gaan kijken bij de garage waar ze de APK uitvoerden. Daar bleek dat er geen gat zat

Vroeger zaten hier tien mensen in, dat kun je je nu toch niet meer voorstellen

– Tonnie Beernink

in de onderkant van de bus, maar in het gedeelte er net boven. De auto heeft een dubbele onderkant als isolatie. Het gat zat dus in de isolatievloer, niet in de onderkant. Dat moet je maar net weten. Gelukkig wist ik dat, anders was hij toen niet goedgekeurd.”

Hij pakt veel wind

Het voertuig rijdt nog steeds en mag ook de openbare weg op. „Maar dan moet het niet te hard

waaien”, zegt Beernink. „We zijn een keer gaan rijden toen het hard waaide. We konden het voertuig met veel moeite op de weg houden en zijn toen omgedraaid. Vooral door de grote ladder op het dak pakt hij veel wind. Vroeger, als brandweerauto, had hij daar geen last van, want er zaten liefst tien mensen in het busje. Dat kun je je nu toch niet meer voorstellen?”

Het oude blusvoertuig kent

voor Tonnie geen geheimen. „Het is ook niet heel ingewikkeld. Auto’s van nu zijn vooral computergestuurd, daar heeft dit voertuig natuurlijk geen last van. Ze zeggen weleens dat je een auto van binnen en buiten kent. Dat geldt ook voor mij. Elk onderdeel heb ik weleens in handen gehad, en vermoedelijk vaker dan één keer.”

Nu Tonnie de gezegende leeftijd van 80 jaar heeft bereikt, gaat hij op zoek naar een opvolger. Dat

valt nog niet mee. „80 is een mooie leeftijd om ermee te stoppen, lijkt me. Maar wie wil het onderhoud overnemen?”

Mooi geweest

Tot nu toe is er niemand gevonden. Tonnie zorgt er in elk geval voor dat het voertuig straks bij het eeuwfeest weer spic en span is. „En dan hoop ik dat anderen het overnemen. Wat mij betreft is het dan mooi geweest!”